

ΕΝΙΑΙΟ

ΑΝτιμνημονιακό ΑΓωνιστικό Κίνημα «ΑΝ.ΑΓ.ΚΙ.»

"Αγωνιστική Ενιαία Κινητοποίηση" - Συνεργαζόμενοι Δικαστικοί Υπάλληλοι

Συναδέλφισσες-οι,

Παραθέτουμε παρακάτω επίκαιρη ερώτηση στην Βουλή που θα συζητηθεί στις 21-3-2013 για να αναδείξουμε το σοβαρότερο ζήτημα που απασχολεί το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων, δηλαδή τις απολύσεις που προσπαθούν με κάθε τρόπο να επιβάλουν. Είναι προφανές ότι με την πρόφαση "επίορκος" προσπαθούν να προχωρήσουν σε μαζικές απολύσεις αλλά και να απαξιώσουν - υποβαθμίσουν τον Δημόσιο Τομέα.

Δεν είμαστε αντίθετοι φυσικά την εφαρμογή του νόμου στους πραγματικά επίορκους δημοσίους υπαλλήλους, αναρωτιόμαστε όμως ποιοι άραγε είναι αυτοί που καθυστερούσαν, κωλυσιεργούσαν τόσα χρόνια τις αποφάσεις των πειθαρχικών συμβουλίων και για ποιους λόγους και οι πραγματικοί επίορκοι παρέμεναν στις υπηρεσίες τους. Όλοι γνωρίζουμε τον λόγο. Η διεύρυνση της ερμηνείας του ήδη ασαφή νόμου 4093/2012 οδηγεί σε άλλες καταστάσεις και προθέσεις.

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Αθήνα, 12 Μαρτίου 2013

Προς τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Θέμα: Περί «επίορκων» υπαλλήλων ως πρόσχημα για μαζικές απολύσεις στο Δημόσιο και για περαιτέρω υποβάθμιση – απαξίωση του δημόσιου τομέα.

Πρόσφατα θεσμοθετήθηκε, με το Ν. 4093/2012, η περαιτέρω αυστηροποίηση και διεύρυνση του πειθαρχικού δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων, λίγους μήνες μετά από την τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου (ψήφιση του Ν. 4057/2012). Οι ρυθμίσεις αυτές είναι καταφανώς αντισυνταγματικές, δεδομένου ότι προσκρούουν ευθέως στη διάταξη του άρθρου 103 του Συντάγματος, αφού δίνεται η δυνατότητα στο διοικητικό όργανο να θέσει υπάλληλο σε αργία ακόμα και χωρίς τη γνωμοδότηση του αρμόδιου πειθαρχικού συμβουλίου, απλά και μόνο με την άσκηση πειθαρχικής δίωξης για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, ακόμα και ήσσονος σημασίας, βάλλοντας ευθέως κατά της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Παράλληλα οι εν λόγω διατάξεις έρχονται σε πλήρη αντίθεση με το συνταγματικά κατοχυρωμένο και προβλεπόμενο από διεθνείς συμβάσεις που έχει υπογράψει η χώρα μας τεκμήριο της αθωότητας.

Είναι σαφές ότι αυτή η εσπευσμένη, αυταρχική και αντιδημοκρατική τροποποίηση του πειθαρχικού δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων δε γίνεται προκειμένου να αντιμετωπιστούν φαινόμενα διαφθοράς και συναλλαγών που άλλωστε καλλιεργήθηκαν με ευθύνη των προηγούμενων κυβερνήσεων και αφέθηκαν ατιμώρητα, αλλά συναρτάται άμεσα και επιχειρείται στο πλαίσιο της υλοποίησης των βάρβαρων

μνημονιακών δεσμεύσεων για «απομακρύνσεις» 25.000 δημοσίων υπαλλήλων το 2013 (συνολικά 150.000 μέχρι το 2015).

Επιχειρείται για μια ακόμα φορά να καλλιεργηθεί η εντύπωση ότι για την κακοδαιμονία της δημόσιας διοίκησης αποκλειστική ευθύνη έχουν οι τεμπέληδες, βολεμένοι και διεφθαρμένοι υπάλληλοι. Αποκρύπτεται όμως ότι για τα υπαρκτά φαινόμενα συναλλαγής σε χώρους της δημόσιας διοίκησης ευθύνη έχουν οι κυβερνήσεις που με την κομματικοποίηση, τον συγκεντρωτισμό, την αναξιοκρατία, τις πελατειακές σχέσεις, την αδιαφάνεια, την απουσία θεσμών ελέγχου και την ατιμωρησία, έχουν καταστήσει τη διοίκηση αφερέγγυα και αναποτελεσματική για το κοινωνικό σύνολο. Στο έπακρο του κοινωνικού αυτοματισμού, επιχειρείται εν δυνάμει η σπίλωση όλων των δημοσίων υπαλλήλων, που χαρακτηρίζονται συλλήβδην ως «επίορκοι». Επίορκος ασφαλώς ο συναλασσόμενος, αλλά «επίορκος» και ο υπάλληλος ο οποίος υπερασπιζόμενος το δημόσιο συμφέρον κινδυνεύει να δεχθεί μηνυτήρια αναφορά από κάποιον επίδοξο καταπατητή δημόσιας περιουσίας ή ο υπάλληλος που μπορεί να καταστεί εξιλαστήριο θύμα εξ αιτίας των σοβαρών ανεπαρκειών του κράτους σε προσωπικό, υλικοτεχνική υποδομή και πόρους ή ακόμα και ο υπάλληλος που θα χειριστεί ένα ζήτημα για το οποίο μπορεί να προκύψει διαφορετική ερμηνεία του νόμου, λόγω της πολυνομίας, της ασάφειας του νομοθετικού πλαισίου, της σύγχυσης αρμοδιοτήτων και της έλλειψης κεντρικού επιτελικού συντονισμού για την εφαρμογή των νόμων.

Με βάση τα παραπάνω είναι επιβεβλημένη η τροποποίηση των σχετικών νομοθετικών διατάξεων. Το δίλημμα που τίθεται είναι σαφές. Από τη μια πλευρά η ύπαρξη δημοσίων υπηρεσιών που θα λειτουργούν αποτελεσματικά και στις οποίες θα τιμωρούνται αυστηρά οι αποδεδειγμένες έκνομες πράξεις και από την άλλη ένα θεσμικό πλαίσιο που θα αποθαρρύνει τους έντιμους και ικανούς υπαλλήλους να επιτελέσουν το έργο τους υπέρ του δημοσίου συμφέροντος.

Κατόπιν τούτων ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Με ποιες ασφαλιστικές δικλείδες θα γίνει διάκριση μεταξύ των πραγματικά επίορκων δημοσίων υπαλλήλων και όσων απλά παραπέμπονται για ήσσονος σημασίας ζητήματα;
2. Με ποια μέτρα θα προστατευθεί η ανεμπόδιστη άσκηση του δημοσίου λειτουργήματος των υπαλλήλων από κακόβουλες μεροληπτικές και εκβιαστικές καταγγελίες;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Βούτσας